Que aconteceu coa Wagner de Prigozhin?

DescriÃ§Ã£o

O certo Ã© que a animadversiÃ³n de Prigozhin cara Ã¡ cÃºpula militar rusa acumulÃ¡rase e quentÃ¡rase desde hai meses. A sÃºa estraÃ±a empresa, que carece de personalidade xurÃdica, foi creada en colaboraciÃ³n coa DirecciÃ³n xeral de intelixencia do Ministerio de Defensa, para levar a cabo fÃ³ra de Rusia tarefas especiais nas que os militares rusos non podÃan participar abertamente. Inicialmente recrutÃ¡ronse efectivos retirados de tropas especiais para realizar operaciÃ³ns pouco transparentes no estranxeiro, por exemplo, en MalÃ, a RepÃºblica Centroafricana e SudÃ¡n, onde os gobernantes necesitaban afianzar a sÃºa propia seguridade, o que significaba represiÃ³n de calquera manifestaciÃ³n de disidencia. Por iso Rusia, representada pola empresa ou polo propio Prigozhin, recibÃa unha parte substancial na explotaciÃ³n mineira das maiores riquezas naturais dos devanditos paÃses: ouro, volframio, titanio e uranio. Grazas a isto Rusia, repuxo considerablemente a sÃºa reserva de ouro e, como consecuencia diso, a campaÃ±a militar de Prigozhin converteuse nunha organizaciÃ³n de elite que gozaba dunha confianza case ilimitada de Putin e todos os altos mandos. Por tanto, cando o Kremlin comezou a sÃºa agresiÃ³n contra UcraÃna, a compaÃ±Ãa Wagner foi involucrada de novo para resolver tarefas de tipo subversivo, socavando a posiciÃ³n do estado ucraÃno naqueles territorios que Rusia pretendÃa ocupar e incorporar.

Xa o ano pasado, Prigozhin, que non ten nin gradaciÃ³n nin formaciÃ³n militar, acusou Ã¡ direcciÃ³n do Ministerio de Defensa ruso de incompetencia e, sentindo que el estaba a cumprir o papel principal na guerra sucia, propuxo que se enviase aos xenerais que estaban ao mando como soldados rasos Ã¡s secciÃ³ns mÃ¡is duras da fronte. MÃ¡is tarde afirmou que os seus combatentes non recibÃan municiÃ³n suficiente e que agora simplemente empregaban lanzamÃsiles mÃºltiples. Prigozhin, probablemente, deuse conta de que, como ocorre nas asociaciÃ³ns criminais, o favor dos lÃderes pode mudar sinxelamente polo que deberÃa temer pola sÃºa propia vida. A campÃ¡ de alarma soou cando Putin asinou unha lei que obrigaba aos membros dunha empresa militar privada a asinar contratos individuais co Ministerio de Defensa. Como isto podÃa significar o fin de Prigozhin, este decidiu ir ao seguro. Chegou a afirmar que Putin non dispoÃ±Ãa de informaciÃ³n crible sobre a situaciÃ³n, afirmando mesmo que a decisiÃ³n de invadir UcraÃna fora errÃ³nea porque este paÃs non estaba a preparar ningÃºn ataque contra Rusia. Isto xa cualificaba para unha acusaciÃ³n a nivel estratÃ©xico.

QuentÃ¡ndose ata tal nivel, Prigozhin dirixiuse a Moscova cos seus 25.000 combatentes. Segundo el, esta debÃa ser unha marcha pola xustiza: primeiro conseguirÃana para a tropa (facendo algo contra os xefes corruptos do Ministerio de Defensa), logo rescatarÃa a xustiza para toda a naciÃ³n. “Non queremos que o paÃs siga vivindo na corrupciÃ³n, a fraude e a burocracia”, dixo o xefe da agrupaciÃ³n criminal que durante dÃ©cadas beneficiouse deste mesmo sistema e recibira encargos multimillonarios do Kremlin.

Prigozhin sempre foi considerado un intocable, entre outras cousas pola sÃºa proximidade a Putin. Ambos son oriÃºndos de Leningrado e ambos practicaron deportes para desenvolver a sÃºa forza fÃsica co fin de asentarse nunha contorna marcada pola delincuencia xuvenil (a diferenza Ã© que grazas ao deporte Putin conseguiu unha bolsa na Universidade e posteriormente foi aceptado na seguridade do Estado, mentres que Prigozhin, ao cumprir 18 anos, comezou o seu periplo

polos cÃ¡rceres, condenado por crimes violentos).

Para a marcha dos â€œrebeldesâ€• a Moscova, na capital declarouse estado de ameaza terrorista, activouse a defensa antiaÃ©rea e dispÃºxose maquinaria militar en lugares estratÃ©xicos. A televisiÃ³n emitiu unha alocuciÃ³n gravada de Putin na que chamou traidores aos responsables do motÃn e prometeu castigalos con toda a severidade. Con todo, non mencionou a Prigozhin persoalmente, do mesmo xeito que este tampouco acusou o presidente explicitamente, falando dun avoÃÃ±o que toma decisiÃ³ns nefastas sen querer proverse de informaciÃ³n real sobre o que pasa no paÃs.

Mentres analistas en todo o mundo facÃan conxecturas sobre se a compaÃ±Ãa de Prigozhin era capaz de neutralizar as forzas de seguridade do goberno ruso, se provocarÃa algÃºn cambio no sistema de poder en Moscova e que pasarÃa no paÃs que ten ao maior arsenal nuclear no mundo, a â€œrebeliÃ³nâ€• rematou sen pena nin gloria. Cando as forzas de Prigozhin estaban a 200 km de Moscova, el anunciou que, para evitar baixas inÃºtiles (xactÃ¡ndose que non perdera a ningÃºn dos seus combatentes durante a â€œcampaÃ±aâ€• de menos de 24 horas), daba a orde a todos os seus efectivos de poÃ±er marcha atrÃ¡s e volver aos seus campamentos de guerra.

Na tarde do 24 de xuÃ±o, o autoproclamado gobernante bielaruso, A. Lukasenka, declarou que mantivera conversaciÃ³ns con Prigozhin, segundo o acordado co presidente ruso, e Prigozhin aceptou deter a marcha dos seus combatentes do grupo e regresar aos seus campamentos. Aos combatentes da PMC de Wagner proporcionÃ³uselles seguridade e o Kremlin deixarÃa sen efecto todas as causas penais abertas contra os responsables do motÃn.

A pesar das frecuentes insinuaciÃ³ns de que Prigozhin pretendÃa facerse co poder no paÃs, en realidade non estaba descontento nin do lugar que ocupaba no rÃ©xime nin do papel que estaba a cumprir. Pero, tras a decisiÃ³n de que os seus mercenarios celebrasen contratos individuais co Ministerio de Defensa, perigaba o seu papel como principal forza de choque na guerra contra UcraÃna, o que o rÃ©xime comezara a ver como unha ameaza para o seu poder. No fondo, Prigozhin buscaba recuperar este papel e fÃxoo Ã¡ sÃºa maneira de matÃ³n, que por certo Ã© perfectamente comprensible para o rÃ©xime. A chantaxe fracasou e foi relegado a BielarÃºs, posiblemente para preparar unha nova campaÃ±a de mercenarios contra KÃiv desde o seu territorio.

ReferÃndose ao motÃn fracasado, o secretario de Estado norteamericano, A. Blinken, afirmou que o â€œcaÃ³tico sÃ¡badoâ€• deixou ao descuberto â€œautÃ©nticas gretasâ€• na autoridade do presidente Putin, e o asesor xefe da Oficina do Presidente de UcraÃna, comentou que os acontecementos humillaron â€œa Putin e Ã¡ cÃºpula do Kremlin e demostraron que as autoridades rusas xa non teÃ±en o monopolio da violenciaâ€•. As rifas internas non afectaban a unidade rusa contra UcraÃna; todas as partes implicadas no conflito estaban unidas en canto Ã¡ necesidade de destruÃr a UcraÃna, discrepaban sÃ³ sobre quen o podÃa facer mellor e quen debÃa levar a batuta. A situaciÃ³n na fronte non se viu afectada pola â€œrebeldÃaâ€•. A retirada dos wagnerianos da fronte non debilitou os ataques rusos contra as Forzas Armadas ucraÃnas. Ademais, os combatentes de Kadyrov, que teÃ±en a mesma falta de criterio moral no seu “traballo”, foron postos no seu lugar o mesmo dÃa.

Noutras palabras, a guerra continua coa mesma crueldade e a atenciÃ³n de todos debe seguir centrÃ¡ndose en como apoiar a UcraÃna na sÃºa loita pola sÃºa existencia, porque a estas alturas Ã© ilusorio esperar que en Rusia apareza un cambio por dentro que faga posible unha renuncia Ã¡ agresiÃ³n.

ETIQUETAS

Rusia Guerra UcraÃna wagner

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

RelaÃ§Ãµes Internacionais e GeopolÃtica

Data de criaÃ§Ã£o
Junho 27, 2023
Metacampos
Autoria : 12106